

3. Понеже що казува писаніе-то? И повѣрува Авраамъ въ Бога, и *то* му ся вмѣни за правдѣ.

4. А на тогожь който работи, заплата-та му не ся вмѣнява като благодать, но като дългъ;

5. А на тогожь който не работи, а вѣрува въ тогожь, който оправдава нечестивый-тъ, негова-та вѣра му ся вмѣнява за правдѣ.

6. Както и Давидъ казува блаженство-то на чловѣка, комуто Богъ вмѣнява правдѣ безъ дѣла.

7. Блажени *тѣзи* на които беззаконія-та ся простихъ, и на които грѣхове-тъ ся прикрыхъ.

8. Блаженъ чловѣкъ той комуто Господъ нѣма да вмѣни грѣхъ.

9. И тѣй това блаженство за обрѣзанны-тъ ли *быва*, или и за необрѣзанны-тъ? защото казуваме че на Авраама вѣра-та му ся вмѣни за правдѣ.

10. А какъ му ся вмѣни? когато бѣше въ обрѣзаніе ли, или въ необрѣзаніе? Не въ обрѣзаніе, но въ необрѣзаніе.

11. И прія бѣлѣгъ-тъ на обрѣзаніе-то, *като* печать на правдѣ-тъ чрѣзъ вѣрж-тъ, койкто *имаше* като бѣше необрѣзанъ, да бѣде той отецъ на всички-тъ вѣрующы *когато сж* въ необрѣзаніе, за да ся вмѣни правда-та и на тѣхъ;

12. И отецъ на обрѣзаніе-то, не тѣкмо на обрѣзаны-тъ, но и на тѣзи които ходятъ въ стѣпки-тъ на вѣрж-тъ на отца нашего Авраама когато бѣ въ необрѣзаніе.

13. Понеже обѣщаніе-то къмъ Авраама или къмъ негово-то сѣме, че ще бѣде наслѣдникъ на свѣтъ-тъ, не *станж* чрѣзъ законъ-тъ, но чрѣзъ правдѣ-тъ на вѣрж-тъ.

14. Защото ако сж наслѣдници тѣзи които сж отъ законъ-тъ, то вѣра-та е осуетена, и обѣщаніе-то е уничижено;

15. Понеже законъ-тъ докарва гнѣвъ; защото дѣто нѣма законъ, *тамъ* нѣма нито прѣстѣпленіе.

16. За това *наслѣдіе-то* е отъ вѣрж-тъ, за да бѣде по благодать, така що обѣщаніе-то да е здраво на всичко-то сѣме, не токо